

[Hendriksen.]

det høje Ting saa stædigt holder fast ved denne Bestemmelse, som man dog maa være klar over er ganske uigennemførlig? I Dag sagde den højtærede Handelsminister, at han beklagede det, hvis Rigsdagens Valutaudvalg skal udgaa af Lovforslaget, fordi Oppositionspartierne ikke bør udelukke sig selv fra Indflydelse paa Lovens Administration. Men dette er jo ingen Grund for den højtærede Handelsminister til at fastholde Bestemmelsen. Den højtærede Minister burde dog rettelig overlade til os selv at bestemme, om vi ønsker at have denne Indflydelse paa Administrationen, som den højtærede Minister mener, man vil faa gennem Rigsdagens Valutaudvalg, eller ikke. Den højtærede Minister skulde dog ikke prøve paa at tvinge os til at tage imod en saadan Bestemmelse, og den højtærede Minister kan under alle Omstændigheder være sikker paa, at han heller ikke kan tvinge os dertil.

Veistrup: Jeg skal begynde med at udtale en Beklagelse over, at man har maattet anmode mig om at tage Ordet ved denne Lejlighed, idet det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen-Drusebjerg), der hidtil har været vor Ordfører i disse Sager, paa Grund af et vigtigt Møde i Landbrugsraadet er forhindret i at være til Stede. Man har derfor anmodet mig om at sige et Par Ord til Fordel for det foreliggende Lovforslag.

Jeg vil da først sige, at det er en underlig Skæbne, som er blevet Valutalovgivningens til Del. Fremkommen paa Initiativ af Venstre, med Tilslutning fra Regeringen og alle Rigsdagens større Partier, førtes Sagen igennem Rigsdagen i Enighed. Og nu? Ja, nu har det udviklet sig derhen, at Loven er blevet Øjeblikkets største politiske Stridsspørgsmaal. Nu er det ikke saa underligt, at en Lovgivning af en saadan Karakter kan sætte Sindene i Bevægelse i Kraft af den simple Ting, at det er en Lovgivning, som berører hele vort Erhvervsliv, men jeg maa indrømme, at jeg slet ikke kan forstaa den Modstand og voldsomme Kritik, hvormed man møder den bestaaende Ordning, og den kan efter min Opfattelse ikke sagligt begrundes.

Jeg beder ærede Medlemmer se bort fra det partipolitiske og se paa, hvorledes Forholdene har udviklet sig rent praktisk. Saa er der vel ingen, som vil paastaa, at de har udviklet sig saaledes, at man ikke — relativt set — har Grund til at glæde sig derover. Jeg ser ikke rettere, end at den

Valutalovgivning, vi har haft, og som vi i Øjeblikket lever under, har skabt et livsvigtigt Organ for hele vort Erhvervsliv. Dette gælder ikke mindst Landbruget, for hvis Skyld jo ogsaa Valutaordningen i Virkeligheden blev etableret. Jeg vover at paastaa, at der gennem denne Ordning er tilført det danske Landbrug Millioner, som det ikke vilde have været muligt at fremskaffe paa nogen anden Vis.

Man taler fra Venstres Side — baade fra Landets Talerstole og gennem Pressen — ikke saa sjældent om den liberalistiske Idé. Nu er jeg ganske vist ikke klar over, hvor langt dette Begreb rækker. Man kan dermed forbinde Tanken om den gode gamle Tid, da der var fri Omsætning og Handel, fri Indførsel og fri Eksport? Det kan dog næppe være rigtigt. Dersom vi var gaaet ind for noget saadant fra den første Dag, Krisen brød ud herhjemme, havde Danmark i Dag været en eneste stor Fattiggård — jeg henviser i saa Henseende til, hvorledes Forholdene udviklede sig fra 1920 til 1924. Ingen kan vel mene, at det vilde være heldigt, om vi atter skulde faa en saadan Import, som vi havde paa det Tidspunkt; men dersom Importen var blevet givet fri, vilde Danmark sikkert være bleven Losseplads for billige Varer, som vi i Virkeligheden ingen Brug havde for, og som vi ikke havde Raad til at indføre. Og Resultatet vilde være blevet, at de Varer, vi skulde anvende i vor Produktion, var kommet til at mangle. Jeg kan føje til, at man da ogsaa fra saa godt som alle Sider er enig om, at et Reguleringsystem maa der til under den ene eller den anden Form.

Men hvad er da Resultatet blevet af den nuværende Ordning? Ja, Resultatet er blevet, at Priserne paa Landbrugsprodukter er undergaaet en ret stor Forhøjelse i Kraft af denne Ordning. Det gælder for Flæsk, for Kød, for Smør og Sukker. Det manifesterer sig bedst derigennem, at de to Pristal, der har været drøftet saa stærkt, og som der drives en saa voldsom Agitation paa, Eksportpristallet og Hjemmemarkedspristallet, nu ligger meget nær hinanden. Hertil kommer, at Industriens Forhold i Øjeblikket er ret gunstige. Nu ved jeg meget vel, at man fra enkelte Sider, ikke mindst fra yderliggaaende Landbrugsrepræsentanters Side, har villet hævde, at denne Industriens gunstige Stilling er opnaaet paa Landbrugets Bekostning. Jeg tror dog, man her ser ganske fejl paa Forholdet. Det er en selvsagt Ting, at naar man af valutariske og beskyttelsesmæssige Hensyn i stor Udstrækning nægter Indførsel af